

PSZENICY (1) *ai*

pszenicy *a.* **pszeniczny**.

N sg f (attrib) pszenica.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pszenica” ‘Triticum sp. L.’; uzyskany z ziaren pszenicy:

Wyrażenie: »pszenica mąka«: Pízenycá mąká. sicuti similia panis albus. Murm 119.

Cf **PSZENICZNY**, **PSZENNY**

MPi